عکس / علی محمدی / ایران

مجنون کتاب

کامران فانی که چند دهه از عمر خود را وقف فرهنگ‌نویسی و کتابداری کرده بود، در ۸۱ سالگی درگذشت

یاد

مریم شهبازی
گروه کتاب

«من از کودکی شیفته کتاب شدم. علت آن را هم دقیقاً نمی‌دانم؛ اینکه چرا در خانواده‌ای که دیگران کوچک‌ترین علاقه‌ای به کتاب نداشتند، تنها من چنین دلبستگی‌ای داشته‌ام! احتمال دارد واقعاً «ژن کتاب» وجود داشته باشد. این ژن در برخی افراد بروز می‌کند، نمایان می‌شود و پس از آن جامعه و کوشش‌های فردی به پرورش بیشترش کمک می‌کنند. با این همه، همچنان نمی‌دانم چرا شیفتگی به خواندن، بیش از دیگران در من وجود دارد. یکی از علت‌ها این است که با خواندن، به دانش ما افزوده می‌شود و کتاب در واقع وسیله‌ای برای این کار است؛ ابزاری برای ضبط دانش‌ها که اندیشه را از گزند زمان حفظ می‌کند.»

این سخنان را کامران فانی شامگاه دهم اسفند ۱۳۹۴، در مراسم بزرگداشتش بر زبان آورد؛ جملاتی که نه فقط شرحی شخصی از نسبت او با کتاب، بلکه چکیده‌ای از یک زیست فرهنگی چند دهه‌ای بود. زیستی که از کودکی با کتاب آغاز شد و تا واپسین سال‌های عمرش ادامه یافت؛ بی‌وقفه، بی‌ادعا و عمدتاً دور از هیاهوی شهرت و عناوین پرزرق و برق.

کامران فانی، ادیب، کتاب‌شناس، فرهنگ‌نویس، مترجم و از چهره‌های اثرگذار فرهنگ معاصر ایران، سرانجام پس از ماه‌ها درگیری با آلزایمر و مشکلات ناشی از کهولت سن، در ۸۱ سالگی درگذشت. نام او بیش از آن‌که به یک کتاب یا عنوان مشخص گره خورده باشد، با کتاب به‌مثابه یک امر فرهنگی و اجتماعی پیوند خورده است؛ تا جایی که برخی دوستان و هم‌نسلانش، او را «آقای کتاب» می‌نامیدند.

کامران فانی، ۲۵ فروردین ۱۳۲۳ در قزوین به دنیا آمد و زندگی‌اش از نوجوانی با کتاب گره خورد. نخستین تجربه‌اش در کتابداری به دوران دبیرستان بازمی‌گشت؛ زمانی که کتابخانه مدرسه را سامان داد و کار فهرست‌نویسی آن را برعهده گرفت. همین دلبستگی زودهنگام، به‌تدریج مسیر تحصیلی و شغلی او را نیز تغییر داد. ابتدا وارد دانشکده پزشکی دانشگاه تهران شد، اما پس از دو سال دریافت که علاقه واقعی‌اش در جای دیگری است. پزشکی را رها کرد و به رشته زبان و ادبیات فارسی و سپس کتابداری روی آورد؛ انتخابی که بعدها به یکی از مسیرهای مؤثر در شکل‌گیری کتابداری نوین در ایران انجامید. دوران تحصیل فانی با بهره‌مندی از محضر استادانی چون عبدالحسین زرین‌کوب، بدیع‌الزمان فروزانفر، ذبیح‌الله صفا و پرویز خانلری همراه بود. همزمان، هم‌کلاسی بودن با چهره‌هایی مانند بهاءالدین خرمشاهی، سعید حمیدیان و حسن انوشه، او را در متن یک نسل مؤثر و پرکار فرهنگی قرار داد؛ نسلی که بعدها بسیاری از پروژه‌های مرجع کشور را پیش برد.

فانی سال ۱۳۵۲ مدرک فوق لیسانس کتابداری و اطلاع‌رسانی را دریافت کرد و از سال ۱۳۵۹ فعالیت حرفه‌ای خود را در کتابخانه ملی ایران آغاز کرد؛ او در کتابخانه ملی، افزون بر عضویت در هیأت علمی، به‌عنوان مشاور ریاست و عضو شورای عالی مشاوران نیز فعالیت داشت و در طراحی و اجرای پروژه‌های زیربنایی نقشی محوری ایفا کرد و به عنوان یکی از پیشگامان کتابداری نوین در ایران به ایفای نقش پرداخت؛ به‌ویژه در حوزه رده‌بندی و سامان‌دهی دانش. «رده‌بندی تاریخ ایران» و «رده‌بندی فلسفه اسلامی» از مهم‌ترین نمونه‌های این تلاش‌ها هستند؛ کارهایی زمانبر و دقیق که بنیان حافظه علمی و فرهنگی کشور را شکل می‌دهند. همزمان با این فعالیت‌ها، فانی در تدوین و پیشبرد پروژه‌های مرجع فرهنگی نیز نقش مؤثری داشت؛ از جمله «دایرةالمعارف تشیع»، «دانشنامه دانش‌گستر»، «دانشنامه کودکان و نوجوانان» و «فرهنگ موضوعی قرآن». در این آثار، او گاه مسئولیت سرپرستی، گاه ویراستاری و در مواردی مشارکت مستقیم در تألیف را برعهده داشت. فانی اگرچه مترجمی چیره‌دست بود و آثاری چون «خطابه پوشکین» داستایفسکی، «علم در تاریخ» اثر برنال و «موش و گربه» گونتر گراس را به فارسی ترجمه کرد، اما در سال‌های بعد ترجیح داد توان و زمان خود را به پژوهش‌های بنیادی و زیربنایی اختصاص دهد.

او بارها گفته بود که کارهای زیرساختی را بر هر نوع تولید فردی ارجح می‌داند؛ همین نگاه سبب شد که با وجود انبوه دانش و تجربه، شمار کتاب‌هایی که به نام او منتشر شد، محدود باقی بماند. فروتنی، اخلاق حرفه‌ای و حس مسئولیت اجتماعی، از ویژگی‌های برجسته شخصیت فانی بود. او دانسته‌هایش را انباشته‌ای شخصی نمی‌دید، بلکه سرمایه‌ای عمومی تلقی می‌کرد که باید در اختیار دیگران، به‌ویژه نسل‌های جوان‌تر قرار گیرد. شاید به همین دلیل است که رد پای او را می‌توان در بسیاری از کارهای مرجع چهار دهه اخیر فرهنگ ایران دید؛ حضوری خاموش اما ماندگار. زندگی کامران فانی، همچون سخنانش درباره کتاب، گواه این باور بود که اندیشه اگر ثبت و منتقل نشود، فرسوده می‌شود. او عمرش را صرف ثبت، نظم‌بخشی و ماندگار کردن اندیشه‌ها کرد؛ حتی اگر نام خودش، آگاهانه، در حاشیه بماند.

خادم فروتن فرهنگ

فرید مرادی
نویسنده و پژوهشگر حوزه نشر

کامران فانی از چهره‌هایی بود که بی‌سروصدا، اما با اثری عمیق و ماندگار در فرهنگ معاصر ایران حضور داشت. مردی که نامش شاید کمتر از وزن کارهایش شنیده شد، اما رد پای او را می‌توان در بسیاری از پروژه‌های بنیادین چهار دهه اخیر دید؛ در بسیاری از دانشنامه‌ها، فرهنگ‌ها و آثار مرجعی که شالوده پژوهش‌های علمی و فرهنگی امروز ایران را شکل داده‌اند. فانی فروردین سال ۱۳۲۳ در قزوین متولد شد، تحصیلات دانشگاهی خود را در پزشکی آغاز کرد و دو سال هم آن را ادامه داد، اما خیلی زود دریافت زندگی حرفه‌ای‌اش از مسیر دیگری می‌گذرد. عشق و علاقه عمیقش به کتاب و فرهنگ، او را از پزشکی به تحصیل در رشته زبان و ادبیات فارسی دانشگاه تهران و بعدتر هم کتابداری کشاند؛ انتخابی که به جای شهرت و ثروت، راهی کم‌هیاهو اما اثرگذار پیش پایش گذاشت. کتابداری برای او صرفاً یک تخصص نبود، بلکه شکل خاصی از «زیستن با کتاب» به شمار می‌آمد.

سال‌های طولانی در کتابخانه ملی ایران کار کرد و در آنجا همراه و پایه‌گذار پروژه‌های شگرفی شد که امروز بخشی از میراث پژوهشی کشور محسوب می‌شوند. فانی بیش از آن‌که اهل کار اداری یا مناسبات رسمی باشد، پژوهشگری بود که هرجا کار پایه‌ای و دقیق لازم بود، بی‌هیچ ادعایی حضور می‌یافت. فانی از آن آدم‌ها نبود که پروژه‌ها را به نام خود ثبت کند؛ ترجیح می‌داد کار پیش برود، حتی اگر نامش جایی دیده نشود. رد پای فانی را می‌توان در اغلب آثار مرجع و بنیادی چهل سال اخیر یافت؛ از دانشنامه‌ها و فرهنگ‌هایی چون دانشنامه «دانش‌گستر» گرفته تا پروژه‌های بزرگ حوزه اطلاع‌رسانی و تاریخ و ادبیات. در بسیاری از این آثار، مدخل‌ها، ویرایش‌ها یا بررسی‌های مؤثر و تعیین‌کننده‌ای وجود دارد که حاصل دقت، وسواس علمی و دانش گسترده او به شمار می‌آید. اگر این مدخل‌ها و سهمی که او در آغاز و به سرانجام رساندن‌شان ایفا کرده است یک‌جا جمع شود، شاید تصویر روشن‌تری از حجم واقعی کار و خدمات بی‌شمار او نمایان شود.

خود را وقف پژوهش‌های بنیادی کرده بود

با آن‌که مترجم توانایی بود و ترجمه‌های دقیقی از زبان انگلیسی انجام داده بود، اما ترجمه را کنار گذاشت و خود را وقف پژوهش‌های بنیادی کرد. به گمانم به این نتیجه رسیده بود که فرهنگ ایران بیش از کتاب‌های پرزرق‌وبرق، به کارهای ریشه‌ای، ماندگار و بی‌ادعا نیاز دارد؛ کارهایی که شهرت نمی‌آورد، اما زیرساخت می‌سازد.

یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های کامران فانی، فروتنی کم‌نظیرش بود. با وجود برخورداری از دانشی گسترده در حوزه‌های مختلف، از تاریخ و ادبیات گرفته تا کتاب‌پژوهی و حتی علوم قرآنی، هیچ‌گاه اهل خودنمایی نبود. نه از دانسته‌هایش سخن می‌گفت و نه علاقه‌ای به برجسته‌کردن نقش خود داشت. با وجود این هر کسی در حوزه تحقیق، کتاب یا پژوهش به مشکلی برمی‌خورد، اگر سراغ فانی می‌رفت، با همراهی تمام‌قد و بی‌منت او مواجه می‌شد. ما دوستان نیز از این همراهی‌ها بی‌بهره نبودیم، بگذارید به یکی از تجربه‌های شخصی خودم اشاره کنم، زمانی که قصد فروش کتابخانه شخصی‌ام را به بنیاد ایران‌شناسی داشتم با موانع و کارشکنی‌هایی روبه‌رو شدم، کامران فانی بی‌درنگ وارد ماجرا شد. با صراحت و استدلال از این دفاع کرد که حاصل عمر یک پژوهشگر نباید پراکنده شود و کتاب‌ها باید به جایی بروند که به کار پژوهشگران بیایند. این روحیه همراهی و دفاع از کار فرهنگی، بخشی جدایی‌ناپذیر از شخصیت او بود.

فانی انسانی بسیار پرکار بود. در یک روز ممکن بود او را در چند مرکز پژوهشی مختلف ملاقات کنید؛ صبح زود در جایی، پیش از ظهر در نهادی دیگر و عصر در جلسه‌ای پژوهشی و حتی محفلی دوستانه اما فرهنگی. با این حال، هیچ‌گاه شتاب‌زده یا سطحی کار نمی‌کرد. پیوند او با کتاب، پیوندی دائمی بود. به طرز شگفت‌آوری همواره در حال خواندن بود و از کشف یک نکته تازه یا مواجهه با متنی جدید، شوقی عجیب و صادقانه در رفتارش دیده می‌شد؛ شوقی که با وجود وقار و سادگی‌اش، به‌وضوح قابل تشخیص بود و آن را با دوستان و همکارانش به اشتراک می‌گذاشت.

گنجینه‌ای از خاطرات فرهنگی

شاید برخی چندوجهی بودن فانی را در نتیجه آموزش و بهره‌مندی‌اش از محضر اساتیدی چون عبدالحسین زرین‌کوب، ذبیح‌الله صفا، پرویز ناتل‌خانلری، بدیع‌الزمان فروزانفر و جلال‌الدین همایی بدانند. با آنکه نمی‌توان منکر نگاه و آموزش اثرگذار این بزرگان در او شد، اما به گمانم چندوجهی بودن فانی بیش از آن‌که حاصل آموزش باشد، نتیجه زیست پژوهشی‌اش است. بی‌تردید او از محضر استادان بزرگی بهره برده بود، اما بخش عمده دانش او حاصل مطالعه مداوم، کندوکاو متون و ارتباط فعال با منابع مختلف بود. تسلط او به زبان انگلیسی، دسترسی گسترده‌ای به منابع علمی فراهم کرده بود و همین امر دانش او را مدام پربارتر می‌کرد. در سال‌های پیش از انقلاب، با چهره‌هایی چون بهاءالدین خرمشاهی و غلامحسین ساعدی ارتباط نزدیکی داشت و سال‌ها در فضای زنده و پویای فرهنگی آن دوره حضور فعال داشت. البته دوستی صمیمانه‌اش با استاد خرمشاهی تا همین اواخر نیز ادامه داشت. فانی گنجینه‌ای از خاطرات نیم‌قرن فرهنگ ایران بود؛ خاطراتی که متأسفانه بخش عمده‌ای از آنها گفته یا مکتوب نشد. حیف که چنین حافظه‌ای از تاریخ فرهنگی، به شکل منسجم ثبت و منتشر نشد. البته حدس من این است که به احتمال زیاد یادداشت‌ها و دست‌نوشته‌های فراوانی از او باقی مانده است. پژوهشگری با آن حجم مطالعه و دقت، نمی‌تواند بی‌یادداشت و خاطره‌نویسی زندگی کرده باشد. هرچند این یادداشت‌ها ممکن است پراکنده، نامنظم و شخصی باشند، اما اگر با دلسوزی جمع‌آوری و بررسی شوند، می‌توانند منبعی ارزشمند برای پژوهشگران جوان باشند؛ هم از نظر محتوا و هم از حیث روش تحقیق.

یکی از آسیب‌های مزمن جامعه ایران، فراموش‌کردن سریع بزرگان فرهنگی است. پس از مدتی، یادگارها رها می‌شوند و پروژه‌ها ناتمام می‌مانند. اگر روی اسناد، نوشته‌ها و آثار برجای‌مانده از چهره‌هایی چون فانی کار شود، نه‌تنها میراث آنها حفظ می‌شود، بلکه نسل جدید نیز می‌تواند با شیوه پژوهش، دقت علمی و اخلاق حرفه‌ای‌شان آشنا شود. کامران فانی شاید کتاب‌های قطور به نام خود منتشر نکرد، اما برای همیشه در شالوده فرهنگ معاصر ایران حضوری جدی و ماندگار دارد. او از آن دست پژوهشگرانی بود که بیش از آن‌که نامشان بماند، کارشان باقی می‌ماند. و این، شاید شریف‌ترین شکل حضور در فرهنگ باشد. آشنایی من با کامران فانی به دهه شصت بازمی‌گردد و از نیمه‌های آن دهه، ارتباط‌مان عمیق‌تر شد؛ بویژه در دهه هشتاد که همکاری‌ها و رفت‌وآمدها بیشتر شد. در تمام این سال‌ها، چیزی که تغییر نکرد، صداقت، فروتنی و تعهد بی‌وقفه او به کار فرهنگی بود. متأسفانه در سال‌های پایانی عمر، ضعف حافظه به‌تدریج او را از فعالیت‌های روزمره دور کرد؛ انزوایی ناخواسته که بخش تلخی از سال‌های پایانی زندگی او را رقم زد.

از راست: تورج اتحادیه، علی دهباشی، داریوش شایگان، بهاء الدین خرمشاهی و کامران فانی / مرداد ۱۳۸۹
عکس: آرشیو مجله بخارا

> یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های کامران فانی، فروتنی کم‌نظیرش بود. با وجود برخورداری از دانشی گسترده در حوزه‌های مختلف، هیچ‌گاه اهل خودنمایی نبود. نه از دانسته‌هایش سخن می‌گفت و نه علاقه‌ای به برجسته‌کردن نقش خود داشت

الگوی فضل و جود

غلامرضا امیرخانی
رئیس سازمان اسناد و کتابخانه ملی

افسوس که شنبه ۲۲ آذر، استاد کامران فانی، فرهنگ‌نویس، پژوهشگر، مترجم نام‌آور و کتابدار پیشکسوت کشورمان را در سن هشتاد و یک سالگی از دست دادیم؛ چهره سرشناسی که در سازمان اسناد و کتابخانه ملی نیز منشأ خدمات و فعالیت‌های ارزشمندی بود. کتابخانه ملی از اوایل دهه شصت، بعد از ادغام مرکز خدمات کتابداری با این سازمان (کتابخانه ملی) از حضور و خدمات علمی و فرهنگی زنده‌یاد فانی بهره‌مند شد. کامران فانی به معنی واقعی کلمه یک دایره‌المعارف زنده بود، دایره‌المعارفی در حوزه‌های مختلف علوم. ایشان نه فقط در حوزه‌های ادبی و فرهنگی، بلکه در حیطه‌های غیر از علوم‌انسانی نیز اطلاعاتی گسترده و بعضاً عمیق داشتند. استاد فانی طی سال‌ها همکاری با کتابخانه ملی نقش مؤثری در طبقه‌بندی کتاب‌ها (Classification)، چون رده‌بندی دیویی ایفا کردند. این چهره فرهیخته در راستای گسترش فرهنگ اسلامی، تاریخ ایران و همچنین فلسفه اسلامی نیز کارهای مؤثری انجام دادند. یکی از اقدامات گران‌بهایی که به همت ایشان به سرانجام رسید، کار سترگ و ارزشمندی است که برای «سرعنوان‌های موضوعی فارسی» با زنده‌یاد پوری سلطانی آغاز کردند و چند ویرایش آن زیر نظرشان انجام شد. استاد کامران فانی حضور ارزشمندی نیز در دایره‌المعارف بزرگ اسلامی و در بحث‌های متنوع، به خصوص در زمینه کتاب‌شناسی داشتند. با آنکه خدمات علمی و فرهنگی استاد فانی انکارناپذیر است اما یکی دیگر از وجوه متمایز ایشان را می‌شد در منش و رفتار متواضعانه، ملایم و دوستانه‌شان دید. در هر جمع و فعالیتی که شرکت می‌کردند، رفتار به غایت مهربان ایشان با همکاران زبانزد بود. در حدود بیست سالی که در کتابخانه ملی حضور داشتند، خدمات بیشماری ارائه کردند که در جایگاه امروز این کتابخانه مشهود است. استاد فانی، الگویی برای دوستان و به خصوص جوان‌ترها بودند و به شخصه می‌دیدم که با روی باز کتابداران را می‌پذیرفتند و به سؤالات تخصصی‌شان پاسخ می‌گفتند. منش اخلاقی و رفتاری نیکو داشتند، اغراق نیست بگویم کسی را نمی‌توان یافت که حتی سر سوزنی از کامران فانی آزرده باشد. در کنار اخلاق مثال‌زدنی و از سویی فعالیت‌های ارزشمندشان، مترجمی حاذق و درجه یک نیز بودند. ترجمه را پیش از انقلاب و با نمایشنامه‌های آنتوان چخوف چون «مرغ دریایی» شروع کردند و بعدتر هم به سراغ برخی کتاب‌های علمی و تاریخی رفتند و ترجمه‌های ارزشمندی برایمان به یادگار گذاشتند. در حوزه کتاب‌های مرجعی که زنده‌یاد فانی در تألیف و انتشارشان منشأ اثر بودند می‌توان به دانشنامه «دانش‌گستر» اشاره کرد که در دهه هشتاد و در هجده جلد منتشر شد، سر ویراستاری این دانشنامه را شخصاً به عهده داشتند. برای گروه سنی نوجوانان و جوانان نیز اهمیت زیادی قائل بودند و برای آنان دانشنامه‌ها، ترجمه‌ها و تألیفاتی انجام داده‌اند که از سوی مؤسسات انتشاراتی چون «امیرکبیر» و «علمی‌وفرهنگی» منتشر شدند.

استاد فانی با نشریات تخصصی نیز همکاری خوبی داشتند، نمونه‌اش مطالبی که پیش از انقلاب برای «جُنگ الفبا» نوشتند و ترجمه کردند. به اتکای مواردی که به برخی از آنها اشاره شد، استاد فانی در سال‌های حیات خود بانی و باعث کارهای ماندگاری شدند که برای همیشه مورد استفاده اهالی علم و پژوهشگران قرار خواهد گرفت. برخلاف شرایطی که این اواخر به آن مبتلا شدند، حافظه‌ای حیرت‌انگیز داشتند که مصادیقی از اطلاعات و دانش گسترده‌شان را به دفعات و بارها، در حوزه‌های مختلف ادبیات، تاریخ و هنر (به خصوص در حوزه‌های موسیقی و سینما) دیده و شنیده بودم؛ دانشی که همواره دوستان و همکاران را چه در حوزه‌های کاری و چه در گعده‌های دوستانه شگفت‌زده می‌کرد. جای این شخصیت برجسته، با آن مراتب بی‌بدیل فضل و دانش برای همیشه خالی می‌ماند، روحشان شاد و یادشان گرامی.

آگهی مناقصه عمومی
مناقصه عمومی خرید و سرو غذا (صبحانه، نهار، شام) و پذیرایی میان وعده جهت میهمانان هتل شاهد قم

سازمان فرهنگی هنری و ارزشی و سیاحتی کوثر

نام و نشانی مناقصه‌گزار: سازمان فرهنگی هنری، ورزشی و سیاحتی کوثر به نشانی تهران، خیابان ایرانشهر شمالی، روبه‌روی خیابان اراک، پلاک ۱۳۷
آدرس محل موضوع مناقصه: قم- میدان ۷۲ تن - کیلومتر ۵ جاده کمربندی اراک
نوع و مبلغ تضمین شرکت در مناقصه:

ردیف	موضوع مناقصه	شماره مناقصه در سامانه	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه
۱	مناقصه عمومی خرید و سرو غذا (صبحانه، نهار، شام) و پذیرایی میان وعده جهت میهمانان هتل شاهد قم	۲۰۰۴۰۹۲۱۶۲۰۰۰۰۱۲	۴۰۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال

لازم است مبلغ تضمین را به‌صورت ضمانت‌نامه بانکی بدون قید و شرط یا رسید واریز نقدی به‌حساب شماره ۰۲۰۳۵۸۷۷۱۸۰۰۸ نزد بانک دی شعبه قائم مقام به‌نام سازمان فرهنگی هنری، ورزشی و سیاحتی کوثر قابل واریز در کلیه شعب بانک دی ارائه گردد.
توضیحات:
کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد مناقصه تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران درصورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت‌نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند تاریخ انتشار مناقصه در سامانه از ساعت ۱۸:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۲ می‌باشد.
مهلت زمان دریافت اسناد مناقصه: از ساعت ۱۸:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۲ تا ساعت ۱۹:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۹ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت می‌باشد.
مهلت آپلود اسناد و بارگذاری پیشنهاد: از ساعت ۱۸:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۲ تا ساعت ۱۹:۰۰ روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۰ از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) می‌باشد.
زمان بازگشایی پاکت‌ها: روز یک‌شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۱۴ ساعت ۱۰ صبح از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت و به نشانی تهران خیابان ایرانشهر شمالی روبه‌روی خیابان اراک پلاک ۱۳۷ می‌باشد.
محل تحویل پاکت‌های تضمین به یکی از دو نشانی ذیل: تهران، خیابان ایرانشهر شمالی، روبه‌روی خیابان اراک پلاک ۱۳۷ سازمان فرهنگی هنری، ورزشی و سیاحتی کوثر ،واحد مالی یا کمیسیون معاملات قم- میدان ۷۲ تن - کیلومتر ۵ جاده کمربندی اراک-هتل شاهد قم- واحد مالی
اطلاعات تماس سامانه ستاد جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس ۱۴۵۶
تلفن تماس جهت کسب اطلاعات: ۰۲۱-۸۸۸۳۳۶۹۵
مهلت زمان‌های اعلامی فوق به هیچ عنوان قابل تمدید نمی‌باشند.
تذکر: هزینه درج آگهی بر عهده برنده مناقصه خواهد بود.
مدیریت سازمان فرهنگی هنری، ورزشی و سیاحتی کوثر

آگهی فراخوان شناسایی و ارزیابی کیفی مناقصه‌گران
موضوع مناقصه: خرید فوم اطفای حریق مطابق با شرح و مشخصات فنی پیوست
نوبت اول
شماره مناقصه: PIS-040284

شرکت پتروشیمی ایلام به استناد مجوز صادره از کمیسیون معاملات در نظر دارد **خرید فوم اطفای حریق مطابق با شرح و مشخصات فنی پیوست PIS-040284** مطابق مشخصات درج شده در اسناد مناقصه را از طریق مناقصه عمومی دو مرحله‌ای با ارزیابی کیفی انجام نماید.
لذا بدین‌وسیله از شرکت‌های واجد شرایط دعوت می‌گردد در صورت تمایل به شرکت در این مناقصه، از تاریخ ۱۴۰۴/۰۹/۲۳ به تارنمای شرکت پتروشیمی ایلام به نشانی: www.ilampetro.com / بخش کمیسیون معاملات / زیربخش مناقصات مراجعه و نسبت به دریافت اسناد ارزیابی کیفی اقدام و حداکثر تا ساعت ۱۵:۰۰ مورخ ۱۴۰۴/۱۰/۰۲ پاکت ارزیابی کیفی را **صرفاً در قالب (CD/FIASHMEMORY)** به یکی از دو آدرس ذیل تحویل دهند: **(درج شماره تماس موبایل، آدرس ایمیل و شماره مناقصه بر روی پاکات با مهر شرکت الزامی می‌باشد.)**
- تهران، میدان شیخ بهایی، پلاک ۱۸، ساختمان رایان ونک، طبقه هفتم، واحد ۷۰۱ - واحد کمیسیون معاملات
- ایلام - چوار - نرسیده به روستای آبزا - مجتمع پتروشیمی ایلام - دبیرخانه کمیسیون معاملات
مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: مناقصه‌گران باید توانایی ارائه تضامین معتبر بانکی یا فیش واریزی به مبلغ ۱۲/۰۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال (دوازده میلیارد ریال) را داشته باشند که در زمان وصول پاکات (الف - ب - ج) اخذ می‌گردد.
سایر اطلاعات و جزییات مربوطه در اسناد مناقصه آمده است. در صورت نیاز به کسب اطلاعات بیشتر، مناقصه‌گران می‌توانند با شماره همراه: ۰۹۹۱۲۰۵۳۷۵۶ یا شماره تلفن: ۰۸۴-۳۸۳۹۰۰۰۰ داخلی ۴۲۱۵-۲۲۱۳ تماس حاصل فرمایند.
آدرس: ایلام - چوار - نرسیده به روستای آبزا - مجتمع پتروشیمی ایلام
تارنمای شرکت: www.ilampetro.com / بخش کمیسیون معاملات / زیربخش مناقصات
تلفن: ۰۸۴۳۸۳۹۰۰۰۰ **داخلی:** ۴۲۱۵-۲۲۱۳ **تلفکس:** ۰۸۴۳۲۷۲۳۹۴۸ **کدپستی:** ۶۹۳۶۱۵۹۷۰۰
روابط عمومی شرکت پتروشیمی ایلام

ایران
ویژه تهران
فقط با یک تماس مشترک روزنامه ایران شوید
شماره امور مشترکین
۸۸۷۴۸۸۰۰
۰۹۰۲-۴۱۹۸۲۹۶